

ת"פ 7312/08/14 - מדינת ישראל נגד ד ש

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 7312-08-14 מדינת ישראל נ' ש(עציר)

בפני
בעניין: כב' השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל עו"ד מוריה הירש

המאשימה

נגד

ד ש עו"ד נאא'ל זחאלקה

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו במספר עבירות של תקיפת בן משפחה קטין, עבירה אחת של תקיפה ועבירה אחת של הפרת הוראה חוקית.

על פי עובדות האישום הראשון, לנאשם בת ילידת 1994 (להלן: **מתלוננת א'**), בת ילידת 1996 (להלן: **מתלוננת ב'**) ובן יליד 2003 (להלן: **מתלונן ג'**). בתקופה הסמוכה לאמצע שנת 2012, לאחר שפוטר הנאשם מעבודתו, נהג הנאשם להכות את המתלוננים ולהשליך עליהם חפצים שונים, כאשר היה תחת השפעת סמים.

במועד סמוך לתחילת שנת 2013, התערבה מתלוננת ב' בויכוח בין הנאשם לאשתו. בתגובה תפס אותה הנאשם בשערה וסטר לה מספר פעמים בפניה.

בחודש יולי שנת 2014 התערבה מתלוננת ב' בויכוח בין הנאשם לאשתו. בתגובה תפס הנאשם את מתלוננת ב' בידיה, דחף אותה על ספה והורה למתלונן ג' לתקוף אותה.

בסוף חודש יולי שנת 2014 ביקשה מתלוננת א' מהנאשם שיחזיר לה סכום כסף אותו לקח ממנה. בתגובה בהעט בה הנאשם בחזקה.

ביום 23.7.14 ביקשה מתלוננת ב' לחפש עבודה. הנאשם אמר למתלוננת ב' שאם תצא מהבית יכה אותה ואם תעבוד יקח את משכורתה. בהמשך הויכוח הכה הנאשם את מתלוננת ב' משך בשערה, ניער אותה, סטר לה והכה אותה באגרוף בכתפה. אשת הנאשם ניסתה להרחיק את הנאשם ממתלוננת ב' והנאשם דחף אותה והורה לה לא להתערב. לאחר מכן נכנס הנאשם לחדרה של מתלוננת ב', הוציא מתיקה 300 ש"ח, זרק את השטרות על הרצפה והורה לה לאסוף את הכסף. מתלוננת ב' התכופפה על מנת לאסוף את הכסף והנאשם בעט בראשה וחזר על המעשה שתי פעמים נוספות - ולבסוף לקח את הכסף לעצמו.

בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם במספר עבירות של תקיפת בן משפחה קטין, בגין תקיפתם של מתלוננים ב' ו- ג' ובעבירה אחת של תקיפה סתם, בגין תקיפתה של מתלוננת א'.

על פי עובדות האישום השני, ביום 30.7.14, ניתן נגד הנאשם בבית המשפט לענייני משפחה צו, אשר בין היתר אסר עליו להמצא במרחק הנופל מ- 20 מטר מבית המשפחה. עוד ביום בו ניתן הצו הגיע הנאשם לבית המשפחה ונשאר בו עד למחרת היום. בבוקר אמרה המתלוננת לנאשם כי עליו לעזוב את הבית, אך הנאשם סרב.

הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום והמאשימה הגבילה עצמה לעתור לעונש של 16 חודשי מאסר בפועל וכן להפעיל מאסר מותנה של שלושה חודשים שלחובת הנאשם, חציו בחופף וחציו במצטבר.

עמדות הצדדים

אשת הנאשם ומתלוננת א' העידו להגנתו. מתלוננת א' אמרה כי היא מאורסת ומבקשת להתחתן, אך אינה יכולה לעשות כן בעוד הנאשם עצור. לדבריה היא סולחת לנאשם על מעשיו. עוד אמרה כי אחיה ואחותה מתייסרים בשל העדרותו של הנאשם ומחכים לשובו.

אשת הנאשם אמרה דברים דומים.

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, הפגיעה הקשה במתלוננים ועברו הפלילי של הנאשם. מנגד הפנה להודאת הנאשם ולכך שמאסרו פוגע גם בקרבנות העבירה. לאור אלה ביקש להשית על הנאשם את הרף הגבוה עליו הוסכם בין הצדדים.

ב"כ הנאשם שם דגש על הודאתו, על קבלת אחריות מצדו ועל כך שמעבר למאסרו האחרון, הרשעתו הקודמת היתה לפני כעשר שנים. לאור אלה ביקש להסתפק בימי מעצרו.

מתחם העונש ההולם

הנאשם עשה לעצמו מנהג, להשליט מרותו על בני משפחתו, בעיקר המתלוננת ב', בכח הזרוע. אין צורך להכביר מלים על החומרה והכיעור שבמעשים, והפגיעה הקשה הנגרמת לקרבנות העבירה כתוצאה מכך. ילדים אינם אמורים לגדול תחת משטר של אלימות ופחד, ואין החברה יכולה לגלות סובלנות או סלחנות לעבירות מעין אלו.

כמו כן, אין להקל ראש בעבירה מושא האישום השני. צו שיפוטי אינו אפשרות, הצעה, המלצה או בקשה, אלא החלטה מחייבת, אשר הציות לה הוא חובה. הפרת צו מלמדת על העדר מורא חוק וחותרת תחת סמכותו של בית המשפט. אין מנוס מלהשית עונש מוחשי ומרתיע בשל עבירה מעין זו.

במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם בין הצדדים כי יגזר על הנאשם מאסר בפועל, לתקופה שלא תעלה על 16 חודשים וכי מאסר מותנה שלחובת הנאשם יופעל, חציו בחופף וחציו במצטבר. לאור זאת, אינני נדרש לקבוע מתחם עונש כבתיק "רגיל", אך לו הייתי קובע מתחם עונש הולם ביחס למכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, ללא ספק היה הרף העליון של המתחם היה גבוה במידה ניכרת מהעונש המקסימלי שהוסכם בין הצדדים.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1965, נשוי ואב לארבעה. לחובתו מספר הרשעות בעבירות סמים וכן הרשעה בעבירת אלימות חמורה, בגינה נדון בשנת 2011 ל-15 חודשי מאסר בפועל.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם משתמש בסמים תקופה ארוכה, ולמרות מספר נסיונות לא הצליח להגמל. בתקופה שקדמה לעבירות עבד הנאשם, אך לאחר שפוטר צרך סמים באופן אינטנסיבי, וענין זה עומד ברקע העבירות. עוד עולה מהתסקיר, כי הנאשם מקבל אחריות חלקית למעשיו ואינו מפנים את חומרתם ופגיעתם בבני משפחתו.

לאור אלה, נמנע שירות המבחן מהמלצה בעניינו של הנאשם.

דיון והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי הודאתו במיוחס לו, אשר יש בה קבלת אחריות למעשים (והדברים נאמרים חרף האמור בתסקיר שירות המבחן). בעיקר יש בהודאה כדי לחסוך מקרבנות העבירה את הקושי הכרוך בעדות נגד בן משפחה - ויש לתת לכך משקל ניכר.

הבאתי בחשבון לזכות הנאשם את דבריהן של אשתו והמתלוננת א'. עם זאת, המשקל אותו אתן לענין זה מוגבל. התקשיתי לנהוג מידת הרחמים במי שמנע מעצמו מידה זו ביחס לקרובים לו מכל.

מנגד, זקפתי לחובת הנאשם העובדה שמאסר משמעותי אותי ריצה לפני זמן לא רב, לא היה בו להרתיעו מלבצע עבירות.

לאור אלה, ראיתי להשית על הנאשם עונש הקרוב לצידו הגבוה של טווח העונש המוסכם.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שנים עשר חודשי מאסר בפועל. העונש ימנה מיום מעצרו של הנאשם 31.7.14.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של שלושה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 40304-08-10 ביום 13.1.11. עונש זה יופעל חודש וחצי בחופף וחודש וחצי במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א', כך שסך הכל ירצה הנאשם שלושה עשר חודשי מאסר.
- ג. ששה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת אלימות כלפי בן משפחה או עבירת אלימות שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת אלימות שהיא עוון או עבירה של הפרת הוראה חוקית תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד אדר תשע"ה, 15 מרץ 2015, במעמד הצדדים.

